

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417214417
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1417214417.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : J.. F. V., nar. XX. X. XXXX, bytom A., N. X, zastúpený JUDr. Janou Hreňovou, advokátkou, Bratislava, Krížna 14, proti žalovanej : J.. M. V., XX. X. XXXX, bytom N. X, A., o zrušenie BSM za trvania manželstva, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 25. 9. 2018 č.k. 8C/44/2017 - 163, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej z m e ň u j e tak, že žalobu z a m i e t a.

Vo výrokoch o zamietnutí návrhov na prerušenie konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Uvedeným rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu a zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov J.. F. V., nar. XX. X. XXXX a J.. M. V. rod. W., nar. XX. X. XXXX, ktoré vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 24. 9. 2004 a ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Mestská časť Bratislava - F. N. M., vo zväzku 9, ročník 2004, na strane 19, pod poradovým číslom 60. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Zároveň zamietol návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania sp. zn. 13P/327/2014 ako aj do právoplatného skončenia konania sp. zn. 22C/39/2018, oba vedené na Okresnom súde Bratislava IV. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že manželia uzatvorili manželstvo dňa XX. X. XXXX M. A. - F. N. M.. Na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/327/2014 prebieha konanie o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností rodičov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, doposiaľ neskončené. V ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 25P/80/2015 súd vydal rozsudok, ktorým upravil pomery manželov k ich maloletým deťom na čas do rozvodu; na základe rozsudku boli tri maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, manžel bol zaviazaný platiť výživné na mal. deti spolu 1. 200 € mesačne. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že deti v ich záujme zveril do starostlivosti matky, nakoľko tieto sa pod vplyvom matky s otcom nestretávajú od júna 2016. Matka v konaní podľa zistenia súdu neprejavila žiadnu snahu o nápravu rodinného prostredia, naopak, svojimi procesnými návrhmi, sťažnosťami, nespoluprácou s kolíznym opatrovníkom a súdnymi znalcami spôsobila, že konanie prebieha už viac ako dva roky a situácia v rodine ako aj vzťah detí (vo veku 9, 12 a 13 rokov) k otcovi sa len zhoršuje.

2/ Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že keďže manželia spolu nekomunikujú, je náročné hospodáriť so spoločným majetkom patriacim do BSM. Je málo pravdepodobné, že sa tento stav v blízkej dobe zmení, a to z dôvodov na strane manželky, ktorá odmieta

akýkoľvek kontakt so žalobcom, a tiež sa odmieta podrobiť poradenstvu, ktoré jej bolo uložené súdom. V konaní bolo preukázané, že žalovaná si od svojich rodičov za trvania manželstva bez vedomia a súhlasu žalobcu - manžela požičala sumu 28.000 €, a to v čase, kedy žalobca uhradil všetky náklady spojené s jej bývaním aj s bývaním maloletých detí, pričom zároveň prispieval na výživu maloletých detí sumou 300 € mesačne, čo žalovaná v konaní o rozvod aj potvrdila. Manželom zároveň vznikol dlh na plneniach spojených s užívaním bytu, pričom byt užíva od decembra 2014 výlučne manželka s mal. deťmi (o.i. manžel prispieva na výživu mal. detí, tiež na výživu manželke, čo zahŕňa aj náklady na bývanie). Manželom vznikol dlh na splátkach hypotekárneho úveru, ktorý sú povinní platiť obaja. Nakoľko žalovaná nekomunikuje, žalobca sa o prípadných spoločných dlhoch (aj na úverovom účte) dozvedá až z komunikácie s veriteľom, prípadne v priebehu konaní vedených na súde. Nemožno tak očakávať, aby za takýchto okolností dokázali manželia hospodáriť so spoločným majetkom. Žalovaná síce so zrušením BSM nesúhlasila, avšak tvrdenia žalobcu ničím nevyvrátila.

3/ Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil, že manželstvo si neplní žiadnu zo svojich funkcií upravených v § 18, § 19 Zák. o rod., vrátane tej hospodárskej. Vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené (manželia spolu nežijú, vôbec spolu nekomunikujú), zároveň spolu nehospodária (vznikajú nedoplatky na úverovom účte z hypotéky), žalovaná si bez vedomia a súhlasu manžela zobrala na seba záväzok (pôžičku vo výške 28.000 €), žalovaná neuhrádza preddavky za plnenia spojené s užívaním bytu, ktorý patrí do BSM a v ktorom ona žije s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva by nebolo v súlade s dobrými mravmi. Za daných okolností sa manželia nepodieľajú na vytváraní a zveľaďovaní BSM, manželstvo aj s ním spojené bezpodielové spoluvlastníctvo je len formálnym inštitútom. Zistené okolnosti preto súd prvej inštancie posúdil ako závažné dôvody odporujúce dobrým mravom, ktoré umožňujú vyhovieť žalobe žalobcu a zrušiť BSM za trvania manželstva podľa § 148 ods. 2 Obč. zák.

4/ Súd prvej inštancie zároveň zamietol návrhy žalovanej na prerušenie tohto konania až do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Bratislava IV jednak pod sp. zn. 13P/327/2014, keď došiel k záveru, že pre hodnotenie naplnenia predpokladov podľa § 148 ods. 2 Obč. zák. nie je nutné prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o rozvod, kedy BSM zanikne zo zákona. Prípadným zrušením BSM za trvania manželstva nebude ohrozená vyživovacia povinnosť manžela voči mal. deťom, ako tvrdí žalovaná, pretože vyživovacia povinnosť rodiča trvá až do času, kedy je dieťa schopné samo sa živiť, a teda nesúvisí s trvaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/80/2015 - 427 zo dňa 21. 2. 2018, ktorým súd zaviazal žalobcu prispievať na výživu mal. detí sumou spolu vo výške 1.200 € za mesiac (na čas do rozvodu). Súd prvej inštancie tiež uznesením zo dňa 22. 6. 2018 č.k. 8C/44/2017 - 142 (v tomto konaní) rozhodol o neprípustnosti vstupu V. W. a J.. F. W. ako intervenientov do konania, ktorí oznámili súdu vstup do konania, z dôvodu, že sú veriteľmi pohľadávky voči obom manželom. Následne V. W. a J.. F. W. podali žalobu o určenie, že sú intervenientmi v konaní, pričom konanie o nej sa vedie na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 22C/39/2018. Následne žalovaná navrhla, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 22C/39/2018. Tento procesný návrh súd prvej inštancie zamietol, nakoľko ho považoval za nedôvodný. V konaní pod sp. zn. 22C/39/2018 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (§ 164 CSP), keďže akékoľvek rozhodnutie v predmetnom konaní nemá vplyv na rozhodnutie súdu o zrušení BSM za trvania manželstva.

5/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6/ Uvedený rozsudok napadla včas podaným odvolaním (č.l. 172 a nasl., č.l. 224 spisu) žalovaná, jej odvolanie smerovalo proti rozsudku v celom rozsahu, pričom sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Trvala na návrhoch na prerušenie konania. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že ona vytvára dlhy; pravdou je pravý opak. Poukazovala na to, že informovala konajúci súd prvej inštancie o tom, že si hľadá právnu pomoc a tiež súd informovala o svojom rozhodnutí, že až do uzatvorenia dohody o právnej pomoci s advokátom sa nebude zúčastňovať na pojednávaní. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie len cituje lživé vyjadrenia žalobcu, ktorý napr. poukazoval na závery v znaleckom posudku, ktorý vypracovala znalkyňa W.. V.. Z. H.. K osobe znalkyne žalovaná uviedla, že na jej podnet nariadilo Ministerstvo spravodlivosti SR výkon dohľadu, nakoľko deti sa znalkyne báli a odmietli k nej opakovane prísť. Preto tie časti rozsudku, ktoré obsahujú citácie z posudku znalkyne je nutné odmietnuť. Žalovaná v odvolaní poukazovala na to, že súd naopak v konaní sp. zn. 25P/80/2015 rozhodol tak, že všetky tri deti zveril do jej osobnej starostlivosti a nepristúpil tak na lživé tvrdenia a závery v posudku, v ktorom znalkyňa opísala žalovanú značne zlomyseľne. Vytýkala

súdu prvej inštancie, že o žalobe na zrušenie BSM za trvania manželstva rozhodol ešte skôr, ako bolo právoplatne rozhodnuté - vrátane odvolania - o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania, uvedené označila žalovaná za extrémne pochybenie súdu. Z jej listu doručeného na súd dňa 12. 9. 2018 mal súd vedomosť o tom, že sa rozhodla využiť právo na zastupovanie advokátom, napriek tomu dňa 25. 9. 2008 rozhodol vo veci bez jej prítomnosti na pojednávaní, čím porušil jej ústavné právo konať pred súdom. Keby súd nezmaril jej ústavné právo, bola by súdu na pojednávaní predložila výpisy z Tatra banky, a.s. za ostatných 10 mesiacov o tom, že si svoje povinnosti dlžníka vo výške polovice mesačnej hypotekárnej splátky riadne plní. Tiež nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o tom, že vytvorila rodinný dlh vo výške 28.000 €, s tým, že si osvojil tvrdenie žalobcu, že dlh použila na vlastné užívanie a pôžitkárstvo. V skutočnosti prostriedky použila na mesačné výdavky pre deti. Dňa 31. 3. 2015 manžel bez vysvetlenia opustil rodinu a zablokoval účet až do rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení vo veci výživného otca v septembri 2017; v tomto období bolo nutné užiť tri maloleté deti, nakoľko ona bola vtedy matkou v domácnosti bez vlastného príjmu, starala sa o deti, mala dispozičné oprávnenie na účet, kam prichádzal žalobcov plat, ktorý však tento pri svojom odchode zablokoval. Deti museli dostávať stravu, chodiť oblečené, obuté, aby mali na školské potreby, ich záujmové krúžky, čo nebolo možné zabezpečiť z manželovho dobrovoľného príspevku v sume celkom 360 € mesačne. Preto požiadala o pomoc starých rodičov, ktorí jej nezištne prispievali na obživu troch detí sumou 1.000 € mesačne až do doby, kedy bude rozhodnuté o výživnom od otca; jej príjem v tom čase až doteraz predstavuje cca 600 € mesačne, pričom príjem žalobcu predstavoval cca 4.200 € mesačne netto. Žalovaná zdôraznila, že podľa rozsudku súdu sp. zn. 25P/80/2015 bola určená vyživovacia povinnosť žalobcu na deti spolu sumou 1.200 € na mesiac, čo zhruba zodpovedá mesačnej pôžičke jej rodičov na deti vo výške 1.000 € mesačne. Skutočnosť, že si požičiava od starých rodičov peniaze na výživu detí bola žalobcovi známa z jej písomného podania, ktoré uviedla v konaní sp. zn. 25 P/80/2015 zo dňa 1. 4. 2015. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nijako nevysvetlil, v čom pôžička od starých rodičov, určená na pokrytie potrieb detí, odporovala dobrým mravom. Žalovaná poznamenala, že len vďaka pomoci starých rodičov mohla zabezpečiť deťom potrebnú starostlivosť o deti, ktoré v škole dosahujú školské výsledky so samými jednotkami, s riaditeľskou pochvalou, či pochvalou triedneho učiteľa, o čom svedčia ich vysvedčenia. Zotrvála preto na tom, že pôžička vo výške 28.000 € bola použitá na úhradu existenčných potrieb detí.

7/ Na odvolanie žalovanej sa písomne vyjadril žalobca tak, že prioritne navrhoval odvolanie žalovanej odmietnuť, nakoľko z podaného odvolania nie je zjavné, z akých odvolacích dôvodov bolo odvolanie podané. Žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne zákonom predpokladané odvolacie dôvody, a to aj napriek tomu, že v rámci rozhodnutia bola súdom prvej inštancie riadne poučená. Pokiaľ by odvolací súd nedospel k záveru, že odvolanie je nutné odmietnuť, žalobca navrhoval napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca sa k samotnému odvolaniu žalovanej vyjadril tak, že napadnuté rozhodnutie je podľa jeho názoru vecne správne a súd tiež svojím procesným postupom neporušil právo žalovanej na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky zákonné požiadavky na odôvodnenie v zmysle § 220 CSP. O procesných návrhoch žalovanej súd prvej inštancie riadne rozhodol a svoje rozhodnutie aj zdôvodnil. Nie je povinnosťou súdu prvej inštancie v civilnom spore čakať na to, či si účastník zvolí alebo nezvolí svojho právneho zástupcu a samotná skutočnosť, že žalovaná oznámila, že tento záujem má, nie je dôvodom na odročenie pojednávania - špecificky v prípade, ak má žalovaná dlhodobo vedomosť o prebiehajúcom spore a bola riadne zo strany súdu prvej inštancie poučená o jej procesných právach a povinnostiach. Žalobca dodal, že súd prvej inštancie mal vedomosť o tom, ako žalovaná realizuje svoje práva účastníka konania v iných súdnych sporoch, ktoré sú vedené na súde prvej inštancie a akým spôsobom opakovane marí konanie a toto neúmerne predlžuje. Žalobca vo vyjadrení poukazoval na to, že žalobou sa domáha zrušenia BSM za trvania manželstva, pretože je názoru, že ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov by odporovalo dobrým mravom. Manželia sú t.č. v rozvodovom konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/327/2014; konanie sa vedie od decembra 2014 a vec stále nie je meritorne rozhodnutá a vzhľadom na správanie manželky/žalovanej ani nie je predpoklad, že sa v dohľadnom čase bude môcť vo veci rozhodnúť. Žalovaná v konaní dlhodobo spôsobuje prieťahy a rôznymi obštrukciami a písomnými podaniami sa odmieta podrobiť nariadenému znaleckému dokazovaniu. Posledné pojednávanie vo veci rozvodu sa uskutočnilo v máji 2017, na ktorom súd rozhodol o nariadení znaleckého dokazovania v odbore psychiatria, za účelom vyšetrenia zdravotného stavu oboch rodičov. Žalobca/otec sa riadne podrobil znaleckému dokazovaniu a na požiadanie sa k znalcovi dostavil aj poskytol potrebnú súčinnosť. Žalovaná/matka sa opakovane nedostavuje na termíny určené znalcom a odmieta sa znaleckého dokazovania zúčastniť. Takmer dva roky žalovaná účelovo znalecké dokazovanie marí. Spis v konaní o rozvod manželstva má už viac ako 1.300 strán a bežne sa v ňom objavujú rukou písané žiadosti maloletých detí, aby už súd rozhodol

vo veci. Napriek snahe súdu sa od r. 2015 nepodarilo uskutočniť pohovor s mal. deťmi, ktoré sú v osobnej starostlivosti matky, pretože táto systematicky zamedzuje tomu, aby bolo objektivizované, v akom stave sa mal. deti nachádzajú. Ako zo strany znalkyne tak aj súdu bolo v konaní sp. zn. 25P/80/2015 konštatované, že deti sú zo strany matky manipulované v neprospech otca a matka svojím konaním systematicky predlžuje všetky prebiehajúce konania. Aj konanie o zrušenie BSM sa žalovaná pokúsila zahliť procesnými návrhmi a rôznymi námietkami. Manželstvo účastníkov už niekoľko rokov neplní žiadny účel, manželia spolu nežijú, nehospodária spolu, intímne sa nestýkajú a ani nevychováajú spoločné deti, keďže tieto žalovaná použila ako štít v súdnych konaniach, deti sú pod jej absolútnym vplyvom a dozorom. Žalobca nemôže užívať spoločnú nehnuteľnosť, ktorá je v BSM, pretože žalovaná vymenila zámky na spoločnej nehnuteľnosti a zamedzuje mu do nej vstup.

8/ Žalobca vo vyjadrení poukazoval na to, že podľa tvrdenia žalovanej jej rodičia prispievali mesačne na výživu mal. detí sumou 1.000 € mesačne vo forme pôžičky, čo deklaruje čestným vyhlásením rodičov z 14. 9. 2017, pričom v rozvodovom konaní žalovaná uviedla, že sa jedná o dar. Údajná zmluva o pôžičke sa objavila v súdnych spisoch až po niekoľkých rokoch a jej samotný obsah je rovnako neurčitý ako pôžička sama. Žalobca už 31. 10. 2017 namietal relatívnu neplatnosť tohto právneho úkonu tak voči žalovanej ako aj voči rodičom. Dodal, že žalovanú vo viacerých súdnych konaniach zastupuje jej matka, pričom jej „obrana“ spočíva predovšetkým v napádaní všetkých zúčastnených a zastrášaní sťažnosťami, súdnymi žalobami. Žalobca v zmysle neodkladného opatrenia, ktoré bolo v celom rozsahu potvrdené odvolacím súdom, riadne a včas uhradil výživné. Dňa 21. 2. 2018 rozhodol Okresný súd Bratislava IV č.k. 25P/80/2015 - 427 o bežnom výživnom (na mal. V. 500 € mesačne, na mal. V. 400 € mesačne a na mal. M. 300 € mesačne), ako aj o zročnom výživnom, voči ktorému rozhodnutiu podal žalobca (otec mal. detí) odvolanie. Pokiaľ ide o bežné výživné, žalobca toto uhradza riadne a včas, zročné výživné bude vyriešené po tom, ako predmetné rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Žalobca k námietkam žalovanej ohľadom znaleckého posudku a osoby znalkyne W.. V.. Z. H. uviedol, že sťažnosť žalovanej bola Ministerstvom spravodlivosti SR vyhodnotená ako nedôvodná. Zároveň zopakoval, že od odchodu zo spoločnej domácnosti až do 31. 8. 2017 hradil všetky výdavky, ktoré sa týkali spoločnej domácnosti - hypotekárny úver, poplatky správcovi bytového domu, plyn, elektrinu, koncesionárske poplatky, daň z nehnuteľnosti, internet. Zároveň sa podieľal na výživnom na mal. deti, ktoré so žalovanou žijú v spoločnej domácnosti. Celkové mesačné náklady, ktoré žalobca uhradza v prospech žalovanej a maloletých detí predstavovali sumu cca 1.200 € mesačne. Vzhľadom na správanie žalovanej žalobca zmenil od septembra 2017 financovanie nákladov na domácnosť; naďalej hradí polovicu splátky hypotekárneho úveru na účet matky a zároveň jej zasiela súdom určené výživné na manželku 250 € mesačne a výživné na mal. deti 1.200 € mesačne. Napriek tomu, že žalovaná býva v spoločnej domácnosti a od žalobcu dostáva výživné ako na seba tak aj na deti, v ktorom sú premietnuté aj náklady na bývanie, žalovaná nehradí všetky poplatky smerom k správcovskej spoločnosti a za cca rok, odkedy žalobca neuhradza všetky náklady, spojené so spoločným bytom, dlh voči správcovskej spoločnosti narastá. Aktuálne predstavuje tento dlh takmer 2.000 €. Žalobca uhradza polovicu hypotekárnej splátky riadne a včas; z výpisu z účtu, ktorý predložila žalovaná v rámci odvolania, je zrejmé, že žalovaná uhradza platby opakovane s omeškaním. Žalovaná informuje súd tendenčne a predkladá mu len tú časť informácie, ktorú považuje za potrebnú a vhodnú.

9/ Ďalšie písomné vyjadrenia strany sporu neučinili.

10/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania žalovanej (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné; napadnutý rozsudok vo veci samej je nutné zmeniť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. O návrhoch žalovanej na prerušenie konania rozhodol súd prvej inštancie vecne správne.

11/ Súdu prvej inštancie nič nebránilo v tom, aby na pojednávaní dňa 25. 9. 2018 o žalobe žalobcu rozhodol, a to aj v neprítomnosti žalovanej. Skutočnosť, že žalovaná listom doručeným súdu prvej inštancie dňa 12. 9. 2018 (č.l. 154 a nasl. spisu) oznámila, že sa pojednávania vytyčeného na deň 25. 9. 2018 nezúčastní, nakoľko si hľadá právneho zástupcu, nepredstavuje prekážku v zmysle ust. § 183 CSP, t.j. nebola dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania. Súd prvej inštancie preto neodhál žalovanej možnosť konať pred súdom, keď si splnil svoju povinnosť a oznámil jej, že ňou uvedený dôvod jej neúčasti na pojednávaní a dôvod žiadosti o jeho odročenie neakceptuje a pojednávanie neodročí. (č.l. 157 spisu). Vzhľadom na to, že žalovanej bola žaloba doručená ešte 7. 2. 2018, súd si voči nej riadne plnil poučovaciu povinnosť (v rámci nej poučil žalovanú aj o možnosti dať sa v konaní zastúpiť advokátom), javí sa list žalovanej doručený súdu prvej inštancie dňa 12. 9. 2018 so žiadosťou

o odročenie pojednávania z dôvodu zabezpečenia právneho zastúpenia, ako účelová zámienka na odročenie pojednávania a tým predĺženia konania.

12/ Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Zo závažných dôvodov, najmä ak by ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva odporovalo dobrým mravom, môže súd na návrh niektorého z manželov toto spoluvlastníctvo zrušiť i za trvania manželstva. (§ 148 ods. 1, ods. 2 Obč. zák.).

13/ V zmysle ust. § 148 ods. 1 Obč. zák. je trvanie bezpodielového spoluvlastníctva zásadne viazané na trvanie manželstva. Účelom inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov je vo všeobecnosti zabezpečenie rovnoprávneho postavenia oboch manželov v majetkovej oblasti. Rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní bezpodielové spoluvlastníctvo za trvania manželstva zaniká okamihom, keď ho súd na návrh jedného z manželov zruší právoplatným rozhodnutím. Súd zruší bezpodielové spoluvlastníctvo len vtedy, ak sú na to splnené závažné dôvody, najmä ak by ďalšie trvanie tohto majetkového spoločenstva odporovalo dobrým mravom. Za závažný dôvod sa považuje napr. nehospodárne nakladanie jedného z manželov so spoločným majetkom alebo skutočnosť, že jeden z manželov sa zámerne nepričiňuje o vytváranie a rozmnožovanie spoločného majetku alebo z príčin, ktoré spočívajú v jeho osobe, sa nestará o potreby rodiny a spoločnej domácnosti (napr. sústavným a nadmerným požívaním alkoholických nápojov, či iných omamných prostriedkov a pod.). Závažným dôvodom na zrušenie uvedeného majetkového spoločenstva môže byť aj skutočnosť, že jeden z manželov sa neustále zadlžuje, čo by pri uspokojovaní pohľadávok veriteľa (veriteľov) podľa § 147 ods. 1 Obč. zák. zo spoločného majetku mohlo viesť k ohrozeniu bezpodielového spoluvlastníctva. Zrušenie spoločnej domácnosti samo osebe nie je dôvodom na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva.

14/ Teda samotné oddelené spolužitie manželov a nezáujem o ďalšie zachovanie manželstva, čo navonok demonštruje prebiehajúce rozvodové konanie, nie sú také skutočnosti, ktoré by samé osebe predstavovali vážny dôvod na zrušenie BSM. K týmto skutočnostiam musí pristúpiť ďalšia skutočnosť, ktorá je vzhľadom na svoju intenzitu spôsobilá ovplyvniť majetkové spoločenstvo manželov, napr. týkajúca sa rozsahu či hodnoty spoločného majetku alebo taká skutočnosť, ktorá má dosah na hospodárenie so spoločným majetkom. Na rozsah či hodnotu spoločného majetku má potom vplyv napr. také správanie jedného z manželov, ktoré vedie k bezdôvodnému rozpredávaniu či zadlžovaniu spoločného majetku, alebo tiež také hospodárenie so spoločným majetkom, ktoré môže mať za následok ťažkú ujmu na veciach či právach či už jedného z manželov alebo na spoločnom majetku.

15/ V súdnej právnej veci sa žalobca žalobou domáhal zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, nakoľko jeho ďalšie trvanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a to pre konanie žalovanej, ktoré vážne ohrozuje spoločný majetok, žalovaná sa nepričiňuje o jeho zveľadenie, neprimerane sa zadlžuje. Dôkazom neprimeraného zadlžovania má byť žalovanou tvrdená existencia pôžičky vo výške 28.000 € od jej rodičov, keď žalovaná tvrdí, že tieto prostriedky jej poskytli jej rodičia v čase, kedy sa žalobca zo spoločnej domácnosti odsťahoval, ona sama bola bez vlastného príjmu, starala sa o domácnosť a tri mal. deti, pričom žalobca prispieval na ich výživu sumou len 360 € mesačne na všetky tri deti spolu (podľa vlastnej úvahy). Pôžička 28.000 € vznikla tak, že žalovanej jej rodičia vypomáhali mesačne sumou 1.000 € na pokrytie nákladov detí, a to v období, kedy žalobca uhradil celú výšku mesačnej splátky hypotekárneho úveru, rovnako tak všetky náklady spojené s užívaním bytu (v ktorom žije žalovaná s mal. deťmi), t.j. poplatky správcovi bytového domu, ďalej elektrinu, plyn, koncesionárske poplatky, daň z nehnuteľnosti, tiež internet. Z vykonaného dokazovania (vrátane vyjadrenia žalobcu) tak plynie, že na výživu troch maloletých detí prispieval žalobca sumou 360 € mesačne, (ostatné finančné plnenia boli určené na úhradu iných nákladov, nie výživného), ktorá suma sa ale nejaví ako dostatočná na pokrytie mesačných výdavkov na výživu troch mal. detí, ako sú potraviny, školské potreby, náklady na záujmové mimoškolské aktivity detí, príp. oblečenie a obuv (t.j. mimo nákladov na bývanie), v čase, kedy žalovaná nemala vlastný príjem, nakoľko bola ženou v domácnosti a kedy tak nebola schopná výživné od žalobcu (okrem výkonu osobnej starostlivosti o deti) vyvážiť aj vlastným finančným príspevkom. Potom obranu žalovanej, že nedostatok finančných prostriedkov na mesačné náklady na výživu detí riešila finančnou výpomocou od jej rodičov, v podobe pôžičky, nemožno vyhodnotiť ako nereálnu, nedôvodnú a ani ako prejav jej márnوترatnosti, či nezodpovedného neprimeraného zadlžovania sa. Navyše žalobca v konaní neargumentuje tým, že by žalovaná starostlivosť o deti zanedbávala, chovala sa márnوترatne v tom zmysle, že by peniaze míňala bez uváženia (napr. na nákupy nepotrebných vecí, pobyt na opakovaných krátkodobých či dlhodobých dovolenkách v situácii, kedy mala napnutý rodinný rozpočet a pod.). Hoci zo spisového materiálu je zrejmé, že žalovaná masívne manipuluje deti voči žalobcovi, v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že by sa žalovaná deťom (inak) v potrebnej miere nevenovala (čo sa týka zabezpečenia potrebnej a kvalitnej stravy, ošatenia, obuvi, návštevy krúžkov, prípravy na vyučovanie);

naopak, deti dosahujú v škole veľmi dobré výsledky. Preto samotnú skutočnosť, že žalovaná mala vlastným konaním - bez vedomia žalobcu - zaťažiť spoločné hospodárenie dlhom vo výške 28.000 € za daných okolností nemožno hodnotiť ako nezodpovedné konanie, vážne ohrozujúce spoločný majetok (ešte stále) manželov, prípadne ako neprímerané zadlžovanie.

16/ Ani ďalšie žalobcom uvádzané príklady (zmluvná pokuta za Magio box vo výške 150 €, tiež za nevrátenie/poškodenie ONT v sume 60 €, omeškanie s včasnou úhradou polovice hypotekárnych splátok, či úhradách za byt) neslúžia ako dôkaz o neprímeranom zadlžovaní sa, či nezodpovednom produkovani dlhov žalovanou. Odvolací súd nemá v úmysle bagatelizovať skutočnosť, že žalovaná nerealizovala niektoré úhrady, resp. ich realizovala s omeškaním, tieto však boli dôsledkom zlej finančnej situácie žalovanej, neboli ale prejavom jej nezodpovedného, či márnotravného konania. Rovnako tieto skutočnosti nedosahujú takú intenzitu, ktorá by ohrozovala spoločný majetok manželov do takej miery, že by ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov odporovalo dobrým mravom, a teda v danom prípade nezavádzajú kvalifikovaný dôvod na zrušenie BSM za trvania manželov v zmysle § 148 ods. 1 Obč. zák. Súd prvej inštancie, tým, že žalobe vyhovel, založil svoje rozhodnutie (vo veci samej) na nesprávnom právnom posúdení veci. Odvolací súd z uvedeného dôvodu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej zmenil podľa § 388 CSP.

17/ Pokiaľ ide o rozhodnutia súdu prvej inštancie o procesných návrhoch žalovanej na prerušenie konania, tieto sú oba vecne správne. Prvoinštančný súd správne uzavrel, že nezistil dôvody na prerušenie či už konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/327/2014 alebo na tom istom súde pod sp. zn. 22C/39/2018, keď ani v jednom z uvedených konaní sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre konanie v prejednávanej právnej veci (§ 164 CSP). Súd prvej inštancie tiež postupoval v súlade so zákonom (§ 162 ods. 3 CSP), keď o zamietnutí procesných návrhov žalovanej na prerušenie konania rozhodol v konečnom rozhodnutí. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku (body 9.2, 9.3, tiež body 15, 16). Odvolací súd tak v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

18/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP; v konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 % (vychádzajúc z plného úspechu žalovanej vo veci samej). O samotnej výške trov celého konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).